

CALICUL

UMOR ȘI SATIRĂ. — Redactor ȚEPELUȘ.

ABONAMENTE:
100 lei anual. 50 lei pe jum an

REDACȚIA ȘI ADMINISTR.
SIBIU
Str. Pintenului Nr. 1.

ANUNȚURI:
5 lei linia petit.

FĂUROAE, FĂUROAE

Bâjbăind prin fundul iernii, Făuroae în mănie
Își mai scutură odată chiciura din pălărie,
Cu suflarea ei de babă îndârjită și ursuză
A 'nghetat, bătuo-ar sfântu, și cărbunii de sub spuză,
Lui Madgearu tot discursul sloi i s'a făcut de ger,
Ba ia 'nghetat și „Botoașa“ gingașului Lerui-Ler,
S'a 'ntins gerul și prăpădul tocmai peste Olt la vale
Suflă 'n mâni și domnul Duca, nu mai face trei parale
A 'nghetat morga-i grozavă, — Făgărașul în plin ger
Nu i-a mai dat lui Guguță inspirații de Omer
Căci acolo strigă lumea „Ne-au năpădit șobolanii“
Și strigă baci Dobrescu și cu el toți Severdani
C'asa-i legea la 'ntrunire toți vorbesc și suflă greu
Ținta este doară asta: „Scoală tu ca să șed eu“.
Șobolani au fost — nu-i vorbă — veniți și ei pe 'ndelete
Dar au fost alte jigodii, vulpi bătrâne și șirete
Plângătoare de durerea corbului cu cașu 'n gură,
Flămânzite fiecare după câte-o bucatură.

Gerul ăsta, bată-l sfântu, a 'nghetat păn' și credința
În făpturile umane, care cred că biruința
Stă 'n injecții cu morfină ori alte stupefiante,
Azi codană ori bacfișă, babă, don-juan, ori fante
Se îndeasă fiecare în spelunci după morfină
Ticăloșia rânjește cu-ochi sticloși după cortină
Charlestonul doară începe cursul poftelor oprite
Iar morfina le dă drumul, le desface, le permite,
Incât din beția rece dătătoare de senzații

Astăzi ni se recrutează tâmpiții și decavații.

Făuroae blestemată cu decorul tău pustiu
 Care stâjenul de lemne îl mănânci par'car fi viu,
 De ce oare nu mai sufli puțin ger și prin saloane
 Să îngheți în sloi mătasa atârnată de cucoane
 Să prefaci bulgăr de ghiață chiar șampania spumoasă
 Și să mai trimiți acasă pe cucoana călduroasă
 Că de-atâta frecătură, de-atât dans prin marea sală
 O s'ajungă ca să aibe și copiii prin... postală.

ȚEPELUȘ.

Incă nu vin.

— Auzi vecine, că vin Ungurii și Rușii peste noi.
 — Nu vin acum, că domnu Manlu și Vintila n'au is-
 prăvit cearta.

Epigrame

Toți știu că cu ochelarii
 Umblii după 'nsurătoare,
 Inșă n'ai văzut nici una
 Dintre mii de domnișoare.

Ai venit cu gânduri bune
 Ca să faci apostolat,

Rezultatul se și vede:
 Iți răsar copii prin sat.

Vezi că vine vara iară
 Prilej de economie,
 Ai local și ști metoda,
 Poți face 'ngrășătorie.

Păcătoși sunt cu grămada
 Și cinstiți pușini în sat,
 Inșă toți știu c'o oglindă
 Ai dat pentru 'n sărutat.

Unei încrezute

De cu zori și până' n seară
 Tu pe a măririi scară
 Vrând să sui-fușteii 'n grabă
 Ai căzut lelijo iară.

Unei dansatoare

In epileptice figuri
 Iți strâmbi piftiile turbat
 Iar la urmă tu înjuri
 Că nu știi ce-ai învățat.

O dorință

— Ce face frate-tău?
 — Face rău sârmanul, că
 i-a murit nevasta și plânge
 mereu.
 — O ce păcat, că ne-
 vastă-mea n'a fost a lui.

Pentru o nimică

— Parcă tu erai să iai pe
 fata judei de nevastă? De
 ce s'a stricat treaba?
 — Pentru o nimica toată.
 N'a vrut să meargă după
 mine.

Cine ne apără

— Ungurii, Rușii, Bulgarii, Germanii se înarmază pe puteri. Oare noi de ce nu?

— Noi n'avem timp. Trebuie să întărim situația partidului și apoi dacă ne atacă cineva, ne apără.. oamenii din lună, cari ne sunt prietini adeverați.

Povestea lui Onea țiganul, sau când ajunge păduchele în vârful capului.

În comuna Roșia montană, ci-că era un trocar, pe care D-zeu îl dăruie cu vre'o câți-va purdalăi, așa cum la toată casa țigănească e obiceiul. Și cum vremea a trecut, țigănușii s'au făcut țigani și au crescut mari și voinici. Dar la unul așa se vede că nu ia căzut bine acasă între semenii săi, a luat celea pribegiei, și după ce i sau deschis puțin ochii a crezut că ar fi bine să se facă domn.

După ce a făcut o țiră de școală, — săracii dascăli

sunt de compătimit, — mult nu s'a prins de el, căci a rămas puțin cam țignit, cum este și azi. Că școala nu s'a prins de el, nu ar fi așa mare rău, dar mai mare a fost când în bălălia cu Rusia s'a dat prins, apoi prizonier, și acum hop că este voluntar.

Cu asta nu s'a mulțumit, și a mers mai departe până s'a pus și președinte la o filială.

Dar ce președinte? Se crede mai tare ca Musolini

pe piața din Roma. El înscrie membri la Uniune pe cine vrea, și îi șterge când vrea. Cu un cuvânt, lucru țigănesc, fără să-și de-a seama că odată pentru faptele sale se va băga la dubă, cu mâinile în buzunar.

Se ocupă și cu gazetăria, pe care o confundă cu găinăria. Și ca să impue și mai mult și-a lăsat „cioc“ la barbă, de care îl vor trage la răspundere în fața legii, pentru fărădelegile lui.

Povestea fiind lungă vom continua'o doar atât mai avem de spus, că „mare este puterea Ta Doamne, și minune se poate întâmpla“, că să ne scapi de acest parazit din valea plângerei, că vezi dacă păduchele ajunge în vârful capului, trebuie prins și stârpit să nu se sporească.

Și-acum mai prinde-te cu noi.

P. Baci

In trecut!

Cruce fac oamenii ca să scape de dracu, dar săracii voluntari dizidenți din Valea Jiului pot să tot facă, la cruci că de președintele lor ușor nu scapă.

P. B.

Unui „paprikas gaveler“ din Pui.

Fără bază tu te superi
N'ai dreptate nici un pic
Pentru cele ce scrise-sem
În revista „Pui Calic“

Unei cocoane din Pui

Până când bărbațu-ți bun
Face mutre de chinez
Tu te mângâi în căutarea
Unui... tiner amarez.

De pe-acuma.

— Auzitai Veto, că și femeile vor face slujba în timp de bătaie.

— Tocmai de aia, trebuie să ne punem de pe-acuma bine cu militarii.

După balul din Pui.

Parodie.

Somnoroase coconițe
Pe la cuiburi se adună,
Dorm și chelnerii'n culină
Noapte bună!

Un domn numai mai suspină,
Pe când muzica 'ncetează,
Doară colbul din salată
Mai dansează.

Trece boacterul pe stradă
Intre porți se dormiteze
Luna se ascunde pală
'n paranteze.

Peste bolta celestină
Ziua sfiicios clipește...
Numai una e deșteaptă
Ce iubește!

Mily de Pui.

Din trecut.

Dedicată D-șoarei O...

A! de ce mi-ai fost, iubită,
Tu atât de scumpă, dragă...!
A! de ce-am depus în tine
Fericirea mea întregă?!

Doar pute-am să știu că nu ești
Pentru a-mă înțelege...
Că din tine — pentru mine
Inger nu se va alege.

Doar odată mi-ai fost inger...
Chiar de astăzi ești schimbată...
Că mi-ai îndulcit o clipă
N'o să-ți uit eu niciodată.

Și de câte ori pe tine
Azi te mai revăd în cale:
Le binecuvânt cu jale
Stânse farmecele tale!

Mily de Pui.

Unui Român din Pui.

Pân'acum erai cocoșul
Românesc, s'au pui de cuc,
Dar din când cu Unguri, tu ești:
Kukoréby Habakuk!

Din cremenea lui Amnario

Slab e soldatul, care nu aspirează la rangul de general, dar' mai slab generalul degradat la rangul unui simplu soldat!

Numai un nebun poate pretinde, ca primministrul V. Brătianu, care a guvernat statul cu deficit, bancrotând, să mai aibă și active!

Și o potcoavă de cal mort reprezintă azi mai multă valoare decât meritele lui Stere pentru români!

Stere a ajuns dela moară la rășniță!

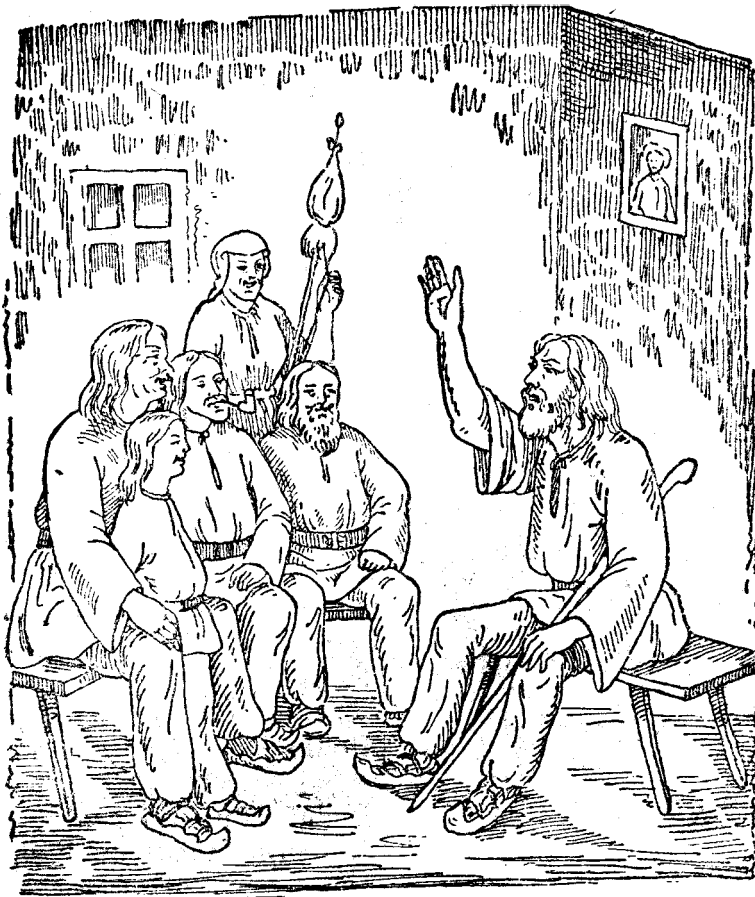
Virgică de mult se bătea cu moartea greu gemând, și când geme mortul, și dracul moare de necaz!

Dintele minții, la muere, tocmai după moarte iese; poate să'i la-să și lui Mihalache!

Mihalache a shimbat căciula, dar musca tot i-a rămas!

Cineva a intrat ca simplu soldat în partidul liberal, și cine ca-de odată'u gărlă, nu se mai teme de ploaie!

Hamul mânâncă pe cei mai buni cai!

Stan Pătitul

despre snoavele lui Bartolomeiu

Intro vară, Bartolomeiu află pe un Sas la morișca din capul satului cu o ferdetă de cucuruz așteptând, ca să se adune apă în jilip, ca să poată măcina. Ce aștepti jupâne? îl întreabă Bartolomeiu! Aștept, răspunde Sasul, să se adune apă la moară, ca să-mi macin ferdela asta de cucuruz! — Nu fi prost jupâne, îi zise Bartolomeiu, până să aduni pe seceta asta atâta apă la moară, ca să poți măcina, se face seară, Cere dumneata o doniță dela morar, și du din lacul acela din jos de moară apa din sus de moară, și odată macini ferdeluța aceia.

Sasul, cuminte ce era, a primit sfatul lui Bartolomeiu, a început a căra cu donița apa din sus de moară. A cărat până s'a săturat, și când a dat cu socoteala, că va fi destulă, a băgat pe moară a slobozit apoi apa, dar ce să vezi? cu câtă apă a cărat aproape toată ziua, n'a ajuns să întoarcă roata morii batăr odată!

La un târg Bartolomeiu a umblat în toate părțile și a vestit oamenilor, săi aducă boboaună (jundre) vechi, cojoace spintecate, obiele, și tot felul de sdrențe vechi, că el face rachie din ele, sau în parte, sau le plătește cu bani. Abia a trecut târgul, și oamenii din toate satele au alergat cu câte zdrențe au avut la ei, ca să le facă rachiu în parte sau să li le plătească cu bani!

*

Odată, fiind Bartolomeiu la moară, un țăran i-s'a plâns, că nu poate trăi cu nevastă-sa, pe care abea de două săptămâni o-a fost luat. — Nu-ți place doar? îl întreabă Bartolomeiu!

— Ba-mi place, de stau să nebunesc!

— Și vrei să trăești cu ea?

— Cum să nu!

— Ce-mi dai tu mie so fac să umble după tine ca capra după varză!

— Ce poțtești!

— Să plătești o vadră de vin, ca so bem aici la olaltă cu prie-

tenii aceștia, (cu alți doi țărani, care încă se aflau la moară și ascultau poveștile lor).

— Bucuros!

Vadra de vin s'a adus îndată la moară, și ospățul s'a început.

În decursul beuturii, Bartolomeiu iese afară, află un petec de răză, pune o petricică în răză, o leagă bine, și vine înapoi spre a se ospăta mai departe.

Când vinul era pe gătate, Bartolomeiu scoate răza cu petricica din sân, o predă țăranului și-i zice: Mă! Aici e leacul iubirii: Eu încă n'am putut trăi cu nevastă-mea până ce n'am căpătat leacul esta dela o vrăjitoare. Acum eu nu mai am lipsă de el, pentru-că nevastă-mea e așa de bătrână, de nici dracul nu se mai uită la ea. Tu bagă-ți leacul acesta în sân, așteaptă până-când va fi lună nouă și, într'o noapte pleacă de acasă încotr'o vei voi, dar dute fără să te uiți înapoi, până când nevastăta va striga după tine: Stăi dragul meu!

Țăranul așa a făcut cum i-a spus Bartolomeiu, pentru că-l ducea inima de dorul nevastei sale.

În seara dintâiu cu lună nouă, țăranul a plecat la drum. S'a dus toată noaptea și toată ziua următoare, s'a mai dus încă o noapte și o zi până la granița țării, pe care neavând pașaport, n'a putut s'o treacă, dar nevastă-sa tot nu i-a strigat: Stăi dragul meu!

În sfârșit țăranul s'a întors înapoi, s'a dus la Bartolomeiu. Și i s'a plâns, că leacul, care l'a costat o vadră de vin, nu i-a ajutat nimica.

— Până unde te-ai dus? — îl întreabă Bartolomeiu!

— Până la granița țării!

— Da de ce nu te-ai dus mai departe?

— Nu m'au lăsat să trec granița, că n'am avut pașaport!

— Prostule! — Nai putut tu pleca în altă parte, nu cătră granița țării? — Acum leacul și-a perdut toată puterea, eu nu-ți mai pot ajuta.

Țăranul păcălit, crezând în vorba lui Bartolomeiu ca'n sfânta scriptură, s'a mângăiat cu proștia lui, și de nu s'o fi împreunat pe altă cale cu nevastă-sa, azi fi duce încă dorul.

Prost, Prost

— Dumneavoastră rumân sunteți tare prost.

— Prost, prost că va lasam să vă faceți mendrele cum vă place și să ne mai și batjocuriți la noi acasă.

Din România și jur știri din Pathefon

În timpul din urmă am început să aducem iemne din Bulgaria, pentru că — deși avem păduri destule — dar lemnele dela noi sunt foarte bune pentru alegeri. Se încovoale ușor și durează mult, și probabil că se apropie alegerile generale.

Negustorii din Constanța importă pește turcesc. E mai efin și la noi... dela cap se împute peștele.

Guvernul vine cu o lege contra boalelor lumești. Credem că trebură să vină mai înainte cu o lege contra boalelor românești, adică

contra minciunii și a jafului prin banii statului.

Ministerul de finanțe se reorganizează, dar unii funcționari și chiar armata n'au primit în luna Ianuarie nici un ban din leafă. Au trăit 31 zile cu datoriile și aer curat.

Național-țărăniștii au început adunările în orașele principale din țară. În lunile viitoare vor trece cu adunările în străinătate, iar ultima și cea mai grandioasă adunare se va ține în lună, când se va produce o întu-necime și guvernul va cădea.

În privința chestiei constituționale dl Maniu a răs-

puns în camera cu «echivoc» adică a făcut ca țiganul care a vrut să fie și cu calul cumpărat și cu banii rămași în buzunar.

Chiuituri cu strânsături

Numai când te culci cu drag,
Patul strâmt îți pare larg,
Dar când te culci cu urât,
Patul larg îți pare strâmt,
Toată noaptea zaci pe dungă,
Noaptea scurtă îți pare lungă!

Maico dac'oi muri eu,
Îngroapă-mă'n făgădău,
Se aud vinul curgând
Cisme roșii tropoind
Poale albe vânt trăgând!

Bădiță când vei veni
Vin prin fundul grădinii,
C'am o ușă de rogoz,
Cum pui mâna cade jos.

Vino mândro după mine,
Câ mi moara în grădină,
Îți face când vrei făină,
Și bucate avem bogate,
Șapte coșuri îmburate,
Coșul mare-i la fereastră
Și făina cade'n casă.

Apa urlă,
Lemne adună,
Vântul bate,
Focul arde,
Faci pogace,
Când îți place.

Harnică-i muerea mea
Harnică ca vai de ea,
Că'ntr'o lună
Toarce-o lână
Și mânâncă o slănină
Cu doi saci plini de făină.

Toată noaptea-am degerat
Lângă-o cruce de fereastră
Pentru o mândră de nevastă,
Când am vînt la sărutat
Crudă palmă-am căpătat
Din palmă se făcu pumn,
Din spinare ieșia fum.

Una strigă alta face

— Toată lumea strigă azi: biserica, școala și armata.

— De strigat strigă, dar toți se gândesc la: odihnă, pungă și la partid.

- Vrem unirea sufletească,
- Vrem tunuri, mitraliere și aeroplanе,
- Dați totul pentru armată.

Aceste din urmă trei strigăte deabea s'au auzit, au fost strigăte din foarte puține piepturi. Credem că până la anul aceste strigăte se vor auzi de-andoasălea.

Să luăm aminte

Cine se învață mincinos, când spune adevărul, se bolnăvește!

*

Așa-i în lumea asta: Toată jigania își are lupul ei!

*

Încă nime'n lume n'a murit de strigările „se trăiască“ ale inamicilor săi!

*

Pe lângă lemnul uscat arde și cel verde!

*

Gyulucă înghițând mereu noduri d'ale opozițiunii și-a stricat stomachul!

*

Omului, decât să-i iasă nume rău, mai bine să-i iasă ochii din cap.

*

Naționaliștilor tot două oale o să le fearbă: Una seacă și alta goală!

Radio—Calic.

Calicul și-a făcut la faurii din poarta Turnului un aparat de radio, pe care l'a pus în funcție tocmai în ziua de 24 Ianuarie. Cu acel aparat a putut auzi tot ce s'a strigat în acea zi în România-mare. Dăm mai jos ce s'a auzit în ordinea țarei cu care se striga:

- Dați-ne pace să guvernăm,
- Dați-ne puterea.
- Vreau să fiu ministru,
- Vreau ceva inspector,
- Trăiască Bujor,
- Dați-ne leafa,
- Vream un împrumut,
- Jos optanții și oftanții,
- Trăiască partidul,
- Dați-ne locuințe,

- Sus leul, jos leul,
- Vine apa la Giurgiu și ne înecă câinii,
- Trăiască cocaina, morfina și Lina,
- Fălcoianu e nevinovat,
- Nu-i nimic, a deraiat treul,
- O bandă de hoți a atacat niște negustnri,
- Unde ești Terente și Tomescu,
- Rușii se înarmează din greu,
- Încă două fraude la Bârlad,
- Vrem încă câteva sinagogi la dispoziție,
- Liniște pe frontul c. f. r. Cluj,
- Ungurii și-aduc mitraliere din Italia,
- Mai aduceți dansuri moderne,
- N'avem funcționari unguri la graniță,

Ar fi rău

— Tot sărbătorim ziua de 24 Ianuarie și tot nu suntem încă uniți pe deplin.

— Nici nu putem fi niciodată. Dacă am fi uniți pe deplin, n'ar mai fi partide politice și cei învățați cu ciupeala ar rămânea pe drumuri.

Atunci zău?...

Asta-i lume de-a trai
Cealaltă de-a muri,
Asta-i lume cum e ea
Ce-alalaltă nici așa.

Aici ai tot ce poțtești
Dincolo stai și postești,
Ca nu sunt nici cârciumari
Nici buze de fete mari.

Nu-s vādance de război
Și nici slujbe ca la noi,
Nu sunt hoți pe felelat
Nici lefuri pe așteptat.

Nu-s afaceri și 'nvărteli
Și partide de bârfeli,

Nu-i Cameră nici Senat
Și nici școala de 'njurat.

Nu-s alegeri și nu-i vot,
Intunec peste tot
Și frig de te ia fiori
Atunci zău de ce să mori?

Unitu.

Doamne dă-mi...

Doamne dă-mi viață lungă
Și noroc și sănătate
Ca să pot arăta lumii
Buzunarele umflate.

Deputat, prefect, senator
Atâta pot și eu cere,
Când în fine va ajunge
Domnul Maniu la putere.

Știri telegrafice

Agenția: Tepeluș

Aduse în cârcă de „Calicul”.

Glâmboaca. Cu ocazia botezului din anul acesta s'a inaugurat un nou obicei la noi în sat. Inceputul l-a făcut dreptcredinciosul Ciocan, care în loc de bani, a pus sub colac pentru popa tuzul de dobă.

Poiana. De când satul s'a umplut de inspectori, poenarii nu mai pot face brânza bună. O fac prea usturoaie, de întrec și pe Jinăreni.

Făgăraș. La balul mascat cea mai reușită mască a fost de corată. Avea opinci, cioareci, bobou, căciulă, monoclu, pudră și marlele cordon al cepei.

Porumbacul de jos. Porumbăcenii au ținut o întrunire național-țărănoie. Intre altele au cerut: o școală normală, un regiment de călărași și înființarea unei fabrici de porloage.

Făgăraș. În vederea adunării toți național-țărăniștii și-au umplut buzunarele cu ceapă, ca să aibă cu ce arunca în jandarmi. A. Dobrescu fiind cel mai viteaz avea în buzunare două verze ca să poată da lovitura mai mare.

Făgăraș. La balul din 28 Ian. publicul a venit așa de sătul de mămăligă și ceapă fasole, încât bufetul balului a trebuit să fie vândut pela restaurante.

Săliște. Epurii politici s'au înmulțit îngrozitor. Se așteaptă schimbarea guvernului spre a se mai stărpi și această plagă, care bântue de câțeva vreme.

Tilișca. Babu Ioan, făcătorul de notarăși a plecat cu jalbe în proțap, nefiind mulțumit nici el singur cu rezolvirea. Să fie oare glasul lui Cain?

Orlat. De când a plecat Păta din Orlat, toate fetele zac de gălbinare și oftează săracele după el.

Săliște. La ospățul lui Vește-mean a fost un adevărat concurs de automobile. Alerga ucigă-le toaca par'că aveau spiriduș. Singura automobilul mirelui avea 70 de miri putere. Apoi să te mai miri de nebunia vitezei.